

forslagets § 2 Hjemmel til at forlænge Funktionstiden for de nuværende Medlemmer af Tilsynsraadet til 31. December 1924, til hvilken Tid nye Valg vil blive foretaget.

Da disse Ændringer af formel Art var til Behandling i Hypotekbankens Direktion og Tilsynsraad, blev man der enig om at anmode om en Ændring i Bankens Ret til at optage Laan lydende paa fremmed Mønt. Hidtil har det været saaledes, at Hypotekbanken har haft Ret til at optage Laan lydende enten paa danske Kroner eller paa danske Kroner og fremmed Mønt. Banken ønsker nu at faa Ret til ogsaa at optage Laan alene lydende paa fremmed Mønt, saaledes at man altsaa har tre Maader at vælge imellem ved Optagelse af Laan. Der er gjort gældende, og vistnok med nogen Ret, at i Tilfælde af, at der skulde blive Tale om Optagelse af udenlandske Laan, vilde det være heldigere, at de alene var lydende paa udenlandsk Mønt. Jeg har for mit Vedkommende ikke haft Betænkelighed ved at tiltræde dette Forslag, og nærværende Lovforslag indeholder derfor tillige en saadan Bemyndigelse for Hypotekbanken. Jeg tillader mig at anmode om hurtigt og velvillig Behandling her i Tinget af dette Lovforslag.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret*. Et Lovforslag af lignende Indhold som dette blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1923—24, men Tinget behandlede ikke Lovforslaget færdigt, og derfor forelægges der nu et tilsvarende Lovforslag for det høje Ting. Som ærede Medlemmer vil erindre, har der været nedsat en fælles-nordisk Kommission, som skulde udarbejde ensartede Regler for Indfødsretslovgivningen i de tre nordiske Riger, og det var paa Grundlag af denne Kommissions Arbejde, Lovforslaget blev fremsat i Fjor. Siden har baade den norske og den svenske Rigsdag vedtaget Lovforslag, som er fremsat der.

Det Lovforslag, her foreligger, er ikke ganske det samme som det, der blev fremsat i det høje Ting i Fjor, og det skyldes den Omstændighed, at baade Norges og Sveriges Rigsdag har foretaget Ændringer i de Udkast, der var fremsat der. Som det vil ses af Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, genfindes §§ 4, 6 og

7 i det i Samlingen 1923—24 fremsatte Lovforslag ikke i det Lovforslag, der her foreligger. Under Delegationsforhandlingerne i Christiania i November 1923 endes de tre nordiske Landes delegerede om den Affattelse af § 4, som findes i det Lovforslag, der blev fremsat her i Tinget i Samlingen 1923—24, men i de nu vedtagne norske og svenske Statsborgerlove er Paragraffen blevet ændret derhen, at den, som er født udenfor Riget og i sin Tid ved Fødselen er blevet norsk eller svensk Statsborger, har Adgang til, saafremt vedkommende nu er statsløs, at generhverve den norske eller den svenske Statsborgerret paa de samme Betingelser som den, der er født i Riget, altsaa uden Hensyn til hans Forældres Fødested. En tilsvarende Udvidelse af Kredsen af de Personer, som skulde kunne generhverve dansk Statsborgerret ved at tage fast Bolig her i Riget, mener Ministeriet ikke at turde foreslaa. I øvrigt er der i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort nærmere Rede for de Motiver, der for Ministeriet ligger til Grund for denne Betragtning.

Jeg haaber, det skal blive muligt i denne Rigsdagssamling at faa Lovforslaget, som det her foreligger, færdigbehandlet. Det er af ikke ringe Betydning for mange Mennesker. Navnlig vil jeg henlede det høje Tings Opmærksomhed paa § 8, der indeholder den Bestemmelse, at de Kvinder, som ved Lovens Ikrafttræden har tabt dansk Indfødsret ved at indgaa Ægteskab med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret, faar Indfødsret, saafremt de efter Ægteskabets Indgaaelse stedse har boet her i Riget. Hidtil var det saaledes, hvad der almindelig blev anset som en Urimelighed, at naar en dansk Kvinde giftede sig med en Mand fra et andet Land, der ikke havde dansk Indfødsret, mistede hun sin Indfødsret, uanset om hun blev boende her i Landet sammen med sin Mand. Vi har endogsaa haft det Tilfælde, at en dansk Kvinde, der paa denne Maade havde mistet sin Indfødsret, og hvis Mand døde, blev udsat for at blive udvist af Riget sammen med sine Børn og transporteret ud af Riget til det Land, hvor Manden havde Indfødsret. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil berolige adskillige danske Kvinder, som bor her i Landet, og som, fordi de er gift med Udlændinge, ikke har Indfødsret.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.